

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

20.5.2013

B7-0228/2013

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa

zgodnie z art. 110 ust. 2 Regulaminu

w sprawie sytuacji syryjskich uchodźców w państwach graniczących z Syrią
(2013/2611(RSP))

**Marietje Schaake, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Ivo Vajgl,
Izaskun Bilbao Barandica, Marielle de Sarnez, Nathalie Griesbeck,
Robert Rochefort, Louis Michel, Johannes Cornelis van Baalen,
Sarah Ludford, Kristiina Ojuland, Sonia Alfano**
w imieniu grupy ALDE

RE\936832PL.doc

PE509.841v01-00

PL

Zjednoczona w różnorodności

PL

B7-0228/2013

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji syryjskich uchodźców w państwach graniczących z Syrią (2013/2611(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Syrii, w szczególności rezolucje z dni 16 lutego¹ i 13 września 2012 r.²,
- uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych w sprawie Syrii z dni 23 marca, 23 kwietnia, 14 maja, 25 czerwca, 23 lipca, 15 października, 19 listopada i 10 grudnia 2012 r. oraz z dni 23 stycznia, 18 lutego, 11 marca i 22 kwietnia 2013 r.; uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej w sprawie Syrii z dni 2 marca, 29 czerwca i 14 grudnia 2012 r. oraz z dnia 8 lutego 2013 r.,
- uwzględniając oświadczenia w sprawie syryjskich uchodźców złożone przez wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Catherine Ashton, zwłaszcza jej uwagi przedstawione podczas debaty plenarnej w Strasburgu w dniu 13 marca 2013 r. oraz jej oświadczenie z dnia 8 maja 2013 r.; uwzględniając oświadczenia w sprawie syryjskich uchodźców i reakcji UE złożone przez komisarz ds. współpracy międzynarodowej, pomocy humanitarnej i reagowania kryzysowego Kristalonę Georgiewą, zwłaszcza jej oświadczenie z dnia 12 maja 2013 r., a także uwzględniając sprawozdania sytuacyjne i arkusze informacyjne ECHO (DG ds. Pomocy Humanitarnej i Ochrony Ludności) dotyczące Syrii,
- uwzględniając opracowania Rady Bezpieczeństwa na temat Syrii przygotowane przez podsekretarz generalną do spraw humanitarnych i koordynator pomocy w sytuacjach kryzysowych Valerie Amos, zwłaszcza opracowanie z dnia 18 kwietnia 2013 r.,
- uwzględniając uwagi przedstawione Radzie Bezpieczeństwa ONZ przez Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców António Guterresa, zwłaszcza te z dnia 18 kwietnia 2013 r.,
- uwzględniając najnowszy regionalny plan reakcji na sytuację w Syrii na okres od stycznia do czerwca 2013 r. oraz wszystkie regionalne plany reakcji opracowane przez Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców, począwszy od pierwszego takiego planu z marca 2012 r.,
- uwzględniając plan pomocy humanitarnej dla Syrii na 2013 r. (SHARP) z dnia 19 grudnia 2012 r. przygotowany przez rząd Syryjskiej Republiki Arabskiej we współpracy z systemem ONZ,
- uwzględniając biuletyny dotyczące sytuacji humanitarnej w Syrii wydane przez Biuro ONZ ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej (OCHA),

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0057.

² Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0351.

- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 46/182 zatytułowaną „Strengthening of the coordination of humanitarian emergency assistance of the United Nations (Usprawnianie koordynacji nadzwyczajnej pomocy humanitarnej)” oraz załączone do niej zasady przewodnie,
 - uwzględniając sprawozdanie podsumowujące z międzynarodowej konferencji na wysokim szczeblu gromadzącej darczyńców pomocy humanitarnej dla Syrii, która odbyła się w Kuwejcie w dniu 30 stycznia 2013 r.,
 - uwzględniając komunikat końcowy grupy działania na rzecz Syrii (komunikat z Genewy) z dnia 30 czerwca 2012 r.,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
 - uwzględniając konwencje genewskie z 1949 r. i towarzyszące im protokoły dodatkowe,
 - uwzględniając Konwencję o prawach dziecka oraz Protokół fakultatywny do Konwencji o prawach dziecka w sprawie angażowania dzieci w konflikty zbrojne, których stroną jest Syria,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że do dnia 16 maja 2013 r. Biuro Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR) zarejestrowało łącznie 1 523 626 syryjskich uchodźców w krajach sąsiadujących oraz w Afryce Północnej; mając na uwadze, że szacuje się, iż ogólna liczba uchodźców, w tym niezarejestrowanych, jest dużo wyższa; mając na uwadze, że według UNHCR 7 mln Syryjczyków uzależnionych jest od pomocy, 3,1 mln dzieci cierpi wskutek wojny w Syrii, a liczba osób wewnątrzprzesiedlonych (IDP) wynosiła na dzień 6 maja 2013 r. 4,25 mln – z 21,4 mln ogółu ludności syryjskiej;
 - B. mając na uwadze, że w marcu 2013 r. ONZ oszacowało, że około 80 000 osób, głównie ludności cywilnej, zmarło z powodu przemocy w Syrii, a także mając na uwadze, że liczba ta prawdopodobnie znacznie wzrosła;
 - C. mając na uwadze, że potrzeby obywateli syryjskich szybko rosną i są poważniejsze na obszarach konfliktu i obszarach kontrolowanych przez opozycję; mając na uwadze, że główne miasta Syrii zostały zniszczone przez konflikt; mając na uwadze, że znaczne części miast Dajr az-Zaur, Hama, Hims i Idlib obrócono w gruzy;
 - D. mając na uwadze, że większość Syryjczyków odczuwa skutki zniszczenia podstawowej infrastruktury, w tym szkół i szpitali, dewaluacji waluty, rosnących cen żywności, niedoboru paliwa i energii elektrycznej oraz braku wody, pożywienia i leków;
 - E. mając na uwadze, że fizyczny dostęp do osób potrzebujących pomocy humanitarnej w Syrii pozostaje znacznie ograniczony i zależy od współpracy rządu syryjskiego;
 - F. mając na uwadze, że wszystkie strony konfliktu zobowiązane są do przestrzegania międzynarodowego prawa humanitarnego i ochrony ludności cywilnej;
 - G. mając na uwadze, że agencje ONZ donoszą o postępach osiągniętych w zakresie

organizowania międzyagencyjnych konwojów z pomocą przez linie konfliktu do obszarów kontrolowanych przez rząd, obszarów kontrolowanych przez opozycję, a także do obszarów, o które toczy się spór; mając na uwadze, że bariery biurokratyczne i obecne w całym kraju punkty kontrolne (w rękach zarówno rządu, jak i opozycji) utrudniają skuteczną reakcję humanitarną we wszystkich częściach Syrii;

- H. mając na uwadze, że według UNHCR liczba uchodźców obecnych w krajach przyjmujących (w tym uchodźców oczekujących na rejestrację) na dzień 16 maja 2013 r. przedstawiała się następująco: Turcja – 347 815; Liban – 474 461; Jordania – 474 405; Irak – 148 028; Egipt – 68 865; Maroko, Algieria i Libia – 10 052 (zarejestrowanych); mając na uwadze, że rzeczywista liczba uchodźców syryjskich jest dużo wyższa, ponieważ wielu z nich nie zarejestrowało się;
- I. mając na uwadze, że rejestracja pozostaje kluczowym mechanizmem umożliwiającym identyfikację, ochronę i wsparcie osób potrzebujących, zwłaszcza nowo przybyłych mających specjalne potrzeby, w tym osób niepełnosprawnych, starszych, małoletnich bez opieki i dzieci oddzielonych od bliskich, aby można było zapewnić im priorytetowe wsparcie;
- J. mając na uwadze, że liczba osób w potrzebie szybko wzrosła i nadal będzie rosła; mając na uwadze, że według szacunków UNHCR liczba syryjskich uchodźców może osiągnąć 3,5 mln do końca 2013 r., jeśli nie położy się kresu przemocy w Syrii; mając na uwadze, że od lutego 2013 r. każdego dnia granice Syrii przekracza 8 000 osób;
- K. mając na uwadze, że około trzy czwarte syryjskich uchodźców w krajach sąsiadujących żyje poza obozami, w środowisku miejskim;
- L. mając na uwadze, że społeczności przyjmujące i kraje sąsiadujące, zwłaszcza Liban, Jordania, Turcja i Irak, utrzymują politykę otwartych granic przez cały okres trwania kryzysu; mając na uwadze, że ich możliwości przyjęcia coraz większego strumienia syryjskich uchodźców i udzielenia im schronienia zaczynają się wyczerpywać i że potrzebują oni pilnego wsparcia, w tym w zakresie infrastruktury, aby móc zachować otwarte granice i nadal pomagać uchodźcom;
- M. mając na uwadze, że dostęp pomocy humanitarnej do Syrii zależy od krajów sąsiadujących;
- N. mając na uwadze, że napływ syryjskich uchodźców niesie ze sobą wyzwania dla krajów sąsiadujących, również w postaci pogorszenia sytuacji gospodarczej, inflacji czy bezrobocia;
- O. mając na uwadze, że opłacanie czynszu staje się coraz poważniejszym problemem dla wielu syryjskich uchodźców z uwagi na rosnące przeludnienie i rywalizację o schronienie oraz wzrost cen; mając na uwadze, że uchodźcy borykają się z problemami dochodów niewystarczających do pokrycia wydatków, ograniczonych możliwości zatrudnienia, wyczerpania oszczędności i rosnących poziomów zadłużenia;
- Q. mając na uwadze, że rywalizacja o pracę i rosnące ceny żywności to czynniki wzmagające napięcia między społecznością lokalną a uchodźcami, zwłaszcza w Libanie i Jordanii,

które łącznie przyjęły ponad milion uchodźców;

- R. mając na uwadze, że niezbędne są stałe wysiłki na rzecz zwiększenia wsparcia dla społeczności przyjmujących, aby złagodzić napięcia i odciążyć te społeczności;
- S. mając na uwadze, że międzynarodowy komitet na rzecz ochrony (International Rescue Committee, IRC) zajmuje się obecnie sytuacją syryjskich uchodźców w Jordanii, Libanie i Iraku, skupiając się głównie na kobietach i dzieciach, które mają szczególne potrzeby, ale są często zaniedbywane w miejskich społecznościach uchodźców;
- T. mając na uwadze, że kraje sąsiadujące przyjmują uchodźców w różny sposób; mając na uwadze, że Liban przyjął politykę wykluczającą zakładanie obozów i ogólnie włączył uchodźców do społeczności lokalnych (do ponad 1 200 miasteczek); mając na uwadze, że rozlokowanie uchodźców na terenach wiejskich wymaga złożonego programu rejestracji miejskiej;
- U. mając na uwadze, że kryzys syryjski stał się poważnym zagrożeniem dla Libanu, którego liczba mieszkańców wzrosła o ponad 10% (zarejestrowani uchodźcy syryjscy) lub 25% (szacunkowa rzeczywista liczba syryjskich uchodźców w kraju);
- V. mając na uwadze, że w 23 obozach dla uchodźców w Turcji, Jordanii i Iraku przebywa około 350 000 Syryjczyków; mając na uwadze, że trwa budowa kolejnych sześciu obozów dla uchodźców: czterech w Turcji i po jednym w Jordanii i Iraku;
- W. mając na uwadze, że ograniczenia finansowe wciąż wstrzymują terminowe i skuteczne świadczenie podstawowej pomocy humanitarnej; mając na uwadze, że plan SHARP wymaga łącznego finansowania w wysokości 563 mln USD w celu zaspokojenia potrzeb ludności syryjskiej; mając na uwadze, że według stanu na dzień 6 maja 2013 r. plan ten był sfinansowany jedynie w 61%;
- X. mając na uwadze, że aktualny regionalny plan reakcji na sytuację w Syrii sporządzony przez ONZ (RRP 4) jest obecnie poddawany przeglądowi, z myślą o okresie do grudnia 2013 r.; mając na uwadze, że w dniu 7 czerwca 2013 r. ONZ wystosuje nowy apel o środki finansowe, który będzie reakcją na coraz większą liczbę uchodźców uciekających z Syrii i na ich stałe potrzeby oraz obejmie większe wsparcie dla rządów i społeczności krajów przyjmujących, a jego kwota prawdopodobnie sięgnie 3 mld USD;
- Y. mając na uwadze, że według raportów organizacji pomocowych jedynie 30 do 40% ogólnej kwoty środków finansowych, które obiecała wyłożyć społeczność międzynarodowa, rzeczywiście przekazano;
- Z. mając na uwadze, że istnieje prawdopodobieństwo, iż pomoc humanitarna stanie się niestabilna; mając na uwadze, że wszystkie zaangażowane organizacje humanitarne potrzebują środków finansowych na poziomie, który przekracza ustalone przez tradycyjnych darczyńców budżety na pomoc humanitarną; mając na uwadze, że należy ustanowić nadzwyczajne mechanizmy finansowania, aby zaspokoić podstawowe potrzeby wynikające z kryzysu syryjskiego;
- AA. mając na uwadze, że UE jest największym darczyńcą i przekazała na pomoc humanitarną

łącną kwotę 600 mln EUR (265 mln EUR za pośrednictwem ECHO oraz ponad 400 mln EUR od państw członkowskich); mając na uwadze, że niesienie pomocy humanitarnej finansowanej przez Komisję odbywa się za pośrednictwem uprawnionych i profesjonalnych organizacji międzynarodowych zgodnie z zasadami pomocy humanitarnej;

AB. mając na uwadze, że konflikt dotknął 400 000 uchodźców palestyńskich znajdujących się w Syrii; mając na uwadze, że Organizacja Narodów Zjednoczonych ds. Pomocy Uchodźcom (UNRWA) zarejestrowała w Libanie niemal 50 000 uchodźców palestyńskich; mając na uwadze, że w 2012 r. Jordania zamknęła swoją granicę przed Palestyńczykami uciekającymi z ogarniętej konfliktem Syrii;

AC. mając na uwadze, że sytuacja w zakresie bezpieczeństwa w obozie Zaatari w Jordanii uległa pogorszeniu i powszechnie są tam kradzieże i pożary; mając na uwadze, że obóz w Zaatari stał się czwartym pod względem wielkości miastem w Jordanii, ponieważ przebywa w nim 170 000 osób; mając na uwadze, że bunt i gwałtowne protesty, do których dochodzi w obozach dla uchodźców, są spowodowane złymi warunkami bytowymi i opóźnieniami w dostarczaniu pomocy humanitarnej;

AD. mając na uwadze, że ogólny brak bezpieczeństwa w dalszym ciągu stanowi zagrożenie życia dla przebywających w obozie, co dotyczy również pracowników organizacji humanitarnych; mając na uwadze, że dochodzi do ataków, hospitalizacji, a nawet zabójstw pracowników organizacji humanitarnych rozprowadzających pomoc, a dziennikarze padają ofiarami pobic;

AE. mając na uwadze, że według organizacji międzynarodowych kobiety i dziewczęta w obozach dla uchodźców padają ofiarą przemocy seksualnej i gwałtów, które to akty wykorzystuje się również jako narzędzie walki; mając na uwadze, że uchodźcy syryjscy, których dotknęła przemoc na tle seksualnym, nie mają dostępu do odpowiedniej opieki medycznej; mając na uwadze, że ten brak dostępu w odpowiednim czasie do troskliwej opieki stanowi naruszenie praw człowieka;

AF. mając na uwadze, że według kilku źródeł małżeństwa mu'ta czyli małżeństwa dla przyjemności (islamskie małżeństwa tymczasowe) rozpowszechniły się w syryjskich obozach dla uchodźców, ponieważ mężczyźni udają się do obozów, aby wykorzystywać kobiety i dziewczęta;

AG. mając na uwadze, że ryzyko ubocznych efektów wojny w Syrii może zmienić swój charakter z przejściowego na strukturalny; mając na uwadze, że UE i społeczność międzynarodowa nie mogą sobie pozwolić na kolejną katastrofę; mając na uwadze, że ogólnoregionalna katastrofa o wymiarze politycznym, dotyczącym bezpieczeństwa i humanitarnym rozbiłaby zdolność społeczności międzynarodowej do niesienia pomocy;

AH. mając na uwadze, że z powodu rosnącej temperatury zwiększa się skala epidemii;

1. przypomina, że odpowiedzialność za dobrobyt ludności syryjskiej oraz za udzielenie dostępu w celu niesienia pomocy humanitarnej dla wszystkich Syryjczyków zgodnie z międzynarodowym prawem humanitarnym spoczywa w pierwszej kolejności na rządzie Syrii;

2. wzywa wszystkie strony konfliktu do wywiązania się z obowiązków spoczywających na nich na mocy podstawowego międzynarodowego prawa humanitarnego oraz do przestrzegania tego prawa;
3. przekazuje wyrazy uznania dla społeczności przyjmujących uchodźców i dla krajów sąsiadujących z Syrią, zwłaszcza Jordanii, Libanu, Turcji i Iraku, w związku z wykazaną przez nie zaradnością, jeśli chodzi o zapewnianie schronienia i pomocy humanitarnej rodzinom uciekającym z ogarniętej wojną Syrii;
4. wyraża głębokie zaniepokojenie w związku z tym, że kraje i społeczności przyjmujące uchodźców zbliżają się do niebezpiecznego punktu krytycznego, a także z powodu wyzwań wewnętrznych stojących przed krajami przyjmującymi i ich mieszkańcami, efektów ubocznych wojny w Syrii i napływu uchodźców syryjskich, co może doprowadzić do niespotykanej wcześniej destabilizacji w regionie;
5. z zadowoleniem przyjmuje zakrojoną na szeroką skalę akcję niesienia pomocy humanitarnej, w którą angażują się organizacje międzynarodowe i lokalne pod auspicjami OCHA i UNHCR oraz pochwała odwagę i wytrwałość wszystkich pracowników humanitarnych (pracujących zarówno dla organizacji międzynarodowych, jak i lokalnych), którzy niosą pomoc i zapewniają opiekę medyczną;
6. popiera i z zadowoleniem przyjmuje znaczny wkład wniesiony przez Komisję i państwa członkowskie w międzynarodowe programy pomocy humanitarnej, jak również przywództwo polityczne komisarzy Georgiewej;
7. apeluje do Komisji o przedstawienie obszernego pakietu pomocowego – służącego za przykład innym dużym darczyńcom – który miałby na celu opanowanie kryzysu humanitarnego w Syrii i krajach z nią sąsiadujących i obejmowałby trzy filary: i) większą pomoc humanitarną (za pośrednictwem ECHO), ii) wsparcie dla krajów przyjmujących w celu wzmocnienia społeczności lokalnych i zwiększenia potencjału oraz rozbudowy infrastruktury (za pośrednictwem DEVCO) oraz iii) sprawne wprowadzenie pakietów pomocy makrofinansowej dla Libanu i Jordanii;
8. podkreśla, że UE ponosi szczególną odpowiedzialność za stabilność i bezpieczeństwo w regionach z nią sąsiadujących oraz wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel i komisarza ds. rozszerzenia i polityki sąsiedztwa do dopilnowania, by UE odgrywała wiodącą rolę w zapobieganiu rozprzestrzenianiu się wojny w Syrii na kraje sąsiadujące;
9. wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel do tego, aby w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi UE i Radą Bezpieczeństwa ONZ doprowadziła do uchwalenia rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ umożliwiającej dostarczanie pomocy humanitarnej do wszystkich regionów Syrii i gwarantującej ochronę pracowników niosących pomoc humanitarną;
10. apeluje do wszystkich państw, a w szczególności państw członkowskich UE o sprawne wywiązanie się z zobowiązań podjętych podczas konferencji darczyńców w Kuwejcie w dniu 30 stycznia 2013 r.; wzywa UE i społeczność międzynarodową do ustanowienia mechanizmów rozliczalności, tak aby wszystkie obiecane fundusze faktycznie trafiły do wskazanych beneficjentów;

11. wzywa wszystkie rządy krajów przyjmujących uchodźców w tym regionie do przestrzegania zasady non-refoulement i równego traktowania uchodźców; apeluje do ONZ, aby w ścisłej współpracy z darczyńcami rozwiązała problem stałego braku bezpieczeństwa i nieprzestrzegania ładu i porządku w obozach dla uchodźców;
12. potępia stosowanie w wojnie syryjskiej przemocy na tle seksualnym, w tym jako narzędzie walki, wzywa UE i społeczność międzynarodową do przeznaczenia konkretnych środków na powstrzymanie przemocy na tle seksualnym oraz apeluje do społeczności przyjmujących uchodźców o zapewnianie ofiarom takiej przemocy właściwego leczenia;
13. z uwagi na coraz większe potrzeby uchodźców palestyńskich w Syrii i w krajach z nią sąsiadujących wzywa UNRWA do szczodrego wsparcia nieustających wysiłków mających na celu podtrzymanie ich na duchu oraz ograniczenie do minimum ich cierpienia i przesiedleń;
14. ponawia poparcie dla znalezienia politycznego rozwiązania konfliktu w Syrii; uważa, że kluczem do rozwiązania konfliktu jest ułatwienie procesu politycznego pod przewodnictwem Syrii, który będzie propagować wiarygodne i skuteczne rozwiązanie polityczne przy współdziałaniu wszystkich stron, które są rzeczywiście zainteresowane zmianami;
15. ponownie podkreśla priorytetową potrzebę rozdzielenia działań humanitarnych i politycznych, aby ułatwić dostęp do osób potrzebujących pomocy;
16. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządów i parlamentom państw członkowskich oraz wszystkim stronom zaangażowanym w konflikt syryjski.